

Så er der blevet spurgt en del til forslaget om kvindekrisecentre. Der henviser vi jo til i lovforslagets bemærkningerne, at de tilbud, der er til mænd, der har været udsat for vold, stadig væk ydes efter § 94 i serviceloven. Det kan man så være uenig i at de skal, hvilket nogle er, men jeg synes simpelt hen, at kvindekrisecentrene kræver deres særlige paragraf. Det kan godt være, det er underligt, jeg skal sige det, når jeg også er ligestillingsminister, men de har haft nogle særlige problemstillinger. De har kæmpet særlig hårdt, og det er også der, hvor man kan sige, at den store udvikling er.

Der er jo kun, så vidt jeg ved, ét krisecenter for mænd, og så kunne man spørge: Hvorfor skal det så ikke også være under det her? Altså årsagen til, der er flere kvinder, der kommer på krisecentre end mænd, er jo, at vi fysisk simpelt hen er svagere og derfor har større risiko for at få bank og have behov for at være et sted, hvor vi kan være under beskyttelse.

Men vi må diskutere det og så se, om vi kan finde en løsning. Det skal ikke være noget kardinalpunkt for mig, hvis vi kan finde en mindelig løsning. Jeg synes bare, det er nemmere, at de har deres egen paragraf, fordi der også er nogle særlige problemstillinger forbundet med det.

Som sagt vil jeg sige tak for den velvillige behandling, og jeg er naturligvis meget åben over for at svare på de spørgsmål, der i øvrigt har været stillet fra talerstolen, og på dem, der vil dukke op under udvalgsarbejdet.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Det glæder mig, at ministeren nu sluttede af med, at det ikke var noget kardinalpunkt for ministeren, at der i bestemmelsen skal stå, at det er kvinder, at den ikke kan omfatte begge køn, og jeg håber, at vi under udvalgsarbejdet kan finde en løsning.

Jeg håber også, at ministeren i sin egenskab af ligestillingsminister vil være behjælpelig med at få lavet et notat om, at vi godt kan lave en bestemmelse, der sikrer begge køn i samme paragraf, for jeg må indrømme, at jeg har lidt svært ved at forstå, at ministeren som ligestillingsminister kan stille sig op og sige, at det skulle være værre at få bank som kvinde end som mand.

Jeg er helt enig i, at der er langt flere kvinder, der er udsat for problemer med vold i hjemmet, og at det har været af stor betydning, at vi har fået opbygget kvindekrisecentrene. Men jeg mener ikke, at vi kan tillade os at sige, at vi ikke

skal tage os lige så meget af mændene. Jeg er godt klar over, at der kun er ét mandekrisecenter, men så mener jeg også, at vi må kunne finde en løsning, så det kommer ind i samme bestemmelse. Det håber jeg at ministeren som ligestillingsminister er enig i.

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Henriette Kjær):

Vold er fuldstændig uacceptabelt, og jeg sagde heldigvis heller ikke, at det var værre for kvinder at få bank end for mænd, men jeg sagde, at vi er mere udsatte, simpelt hen fordi vi er fysisk svagere, og det i sig selv gør, at folk, der ikke kan styre deres temperament af den ene eller anden årsag, har nemmere ved at forgribe sig på kvinder, end kvinder har på mænd, der simpelt hen bedre kan værge for sig. Men det er lige slemt, uanset hvem det går ud over. Det er jeg enig i.

Lad os nu prøve at se, hvad vi kan gøre for at skabe den her ligestilling. Det er jeg indstillet på.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Den fg. formand (Birthe Skaarup):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 42:

Forslag til folketingsbeslutning om selvvisitering til plejehjem, plejebolig eller botilbud.

Af Line Barfod (EL) m.fl.

(Fremsat 7/11 2003).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Socialministeren (Henriette Kjær):

Forslagsstillerne ønsker, at der skal indføres en ret for alle ældre og personer med handicap til